SKLEP SVETA

z dne 19. januarja 2010

o obstoju čezmernega primanjkljaja v Italiji

(2010/286/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 126(6) v povezavi s členom 126(13) in člena 136 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju pripomb, ki jih je predložila Italija,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 126(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije se države članice izogibajo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

(2) Pakt za stabilnost in rast temelji na cilju zdravih javnih financ kot sredstvu za izboljšanje pogojev za stabilnost cen in za močno trajnostno rast, ki prispeva k ustvarjanju delovnih mest.

(3) Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kakor je pojasnjen v Uredbi Sveta (ES) št. 1467/97 z dne 7. julija 1997 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem [1] (ki je del Pakta za stabilnost in rast), določa da se sprejme sklep o obstoju čezmernega primanjkljaja. Uredba (ES) št. 1467/97 uvaja tudi določbe o izvajanju člena 104 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Protokol o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi o delovanju Evropske unije, vsebuje dodatne določbe glede izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Uredba Sveta (ES) št. 479/2009 [2] določa podrobna pravila in opredelitve za uporabo določb navedenega protokola.

(4) Leta 2005 je bil Pakt za stabilnost in rast prenovljen, da bi se okrepili njegova učinkovitost in gospodarski temelji ter ohranila dolgoročna vzdržnost javnih financ. Cilj prenove pakta je bil zagotoviti, da se v vseh fazah postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem v celoti upošteva predvsem gospodarsko in proračunsko ozadje. Na ta način Pakt za stabilnost in rast zagotavlja okvir, ki podpira politike vlad za hitro ponovno vzpostavitev trdnih proračunskih stanj, pri tem pa upošteva gospodarske razmere.

(5) V skladu s členom 104(5) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 126(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, mora Komisija Svetu predložiti mnenje, če meni, da v državi članici obstaja čezmerni primanjkljaj ali tveganje zanj. Komisija je na podlagi svojega poročila v skladu s členom členu 104(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 126(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ter ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-finančnega odbora v skladu s členom 104(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je postal člen 126(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ugotovila, da v Italiji obstaja čezmerni primanjkljaj. Komisija je zato 11. novembra 2009 Svetu predložila zadevno mnenje v zvezi z Italijo [3].

(6) V skladu s členom 126(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije Svet upošteva morebitne pripombe, ki jih želi predložiti zadevna država članica, preden po opravljeni celoviti oceni odloči, ali čezmerni primanjkljaj obstaja. V primeru Italije ta celovita ocena vodi do zaključkov, ki so izpostavljeni v tem sklepu.

(7) Po podatkih, ki so jih italijanski organi sporočili oktobra 2009, bo javnofinančni primanjkljaj Italije v letu 2009 predvidoma dosegel 5,3 % BDP in tako znatno presegel referenčno vrednost, ki znaša 3 % BDP. Predvideno preseganje referenčne vrednosti lahko velja za izjemno v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Zlasti je to preseganje posledica resnega upada gospodarske rasti v smislu Pogodbe ter Pakta za stabilnost in rast. Napoved služb Komisije iz jeseni 2009 predvideva, da se bo realni BDP v Italiji v letu 2009 zmanjšal za 4,7 %, potem ko se je leta 2008 zmanjšal za 1 %. Za leto 2010 se pričakuje zmerno izboljšanje, ki se bo okrepilo v letu 2011. Poleg tega ni mogoče reči, da je predvideno preseganje referenčne vrednosti začasno, saj naj bi se primanjkljaj v letu 2010 še dodatno povečal, v letu 2011 pa naj bi se ob nespremenjeni politiki nekoliko zmanjšal. Diskrecijski ukrepi, sprejeti z zaporednimi paketi za oživitev v odziv na krizo v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva (namenjeni podpori skupinam z nizkimi

[1] UL L 209, 2.8.1997, str. 6.
[2] UL L 145, 10.6.2009, str. 1.
[3] Vsi dokumenti za Italijo, povezani s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode = _m2

prihodki in glavnim industrijskim sektorjem), naj ne bi znatno obremenili javnofinančnega salda, saj se uradno v celoti financirajo predvsem s prerazporejanjem obstoječih sredstev. Merilo glede primanjkljaja, določeno v Pogodbi, ni izpolnjeno.

(8) Po podatkih, ki so jih italijanski organi sporočili oktobra 2009, je bruto javni dolg že od časa pred začetkom faze III gospodarske in denarne unije precej nad referenčno vrednostjo 60 % BDP ter naj bi v letu 2009 znašal 115,1 % BDP. Napoved služb Komisije iz jeseni 2009 predvideva, da se bo delež dolga v letu 2011 povečal na 117,8 %. Za delež dolga ne more veljati, da se zadosti znižuje in dovolj hitro približuje referenčni vrednosti v smislu Pogodbe ter Pakta stabilnosti in rasti. Merilo glede dolga, določeno v Pogodbi, ni izpolnjeno.

(9) V skladu s členom 2(4) Uredbe (ES) št. 1467/97 se „pomembni dejavniki“ v fazah, ki vodijo do sklepa Sveta o obstoju čezmernega primanjkljaja v skladu s členom 126(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko upoštevajo le, če je v celoti izpolnjen dvojni pogoj – da primanjkljaj ostaja blizu referenčne vrednosti in da je referenčna vrednost presežena začasno. V primeru Italije ta dvojni pogoj ni izpolnjen. Zato v fazah, ki vodijo do tega sklepa, pomembni dejavniki niso upoštevani –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Iz celovite ocene sledi, da v Italiji obstaja čezmerni primanjkljaj.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 19. januarja 2010

Za Svet

Predsednica

E. SALGADO